

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/988/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

218/2013. (VIII. 1.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2012. december 14-én előterjesztett **panaszát** a 2013. augusztus 1-jén – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

átteszi

az intézkedést foganatosító szerv – a M. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a vele szemben 2012. december 10-én foganatosított rendőri intézkedések miatt 2012. december 14-én postai úton terjesztette elő panaszát, amelyet 2013. január 17-én kiegészített.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy a 2012. december 10-én tanúkénti meghallgatáson vett részt Községi Önkormányzat Hivatalában, ahol a községi jegyző személyesen hallgatta meg állattartás ügyéből kifolyólag. Amit a panaszos a jegyzőnek elmondott, azokat a jegyző feljegyezte és mondta a panaszosnak, hogy ne siessen el a meghallgatás után, mert megírja a jegyzőkönyvet. A panaszos azonban erre azt válaszolta, hogy délután 4-5 óra körül jön vissza, mivel vissza kell mennie dolgozni. A panaszos délután vissza is ment a jegyzőhöz, hogy a jegyzőkönyvet átolvassa és aláírja. A jegyző fel is ajánlotta neki, hogy ha van valami

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

észrevétele szóljon neki, mert azt ő kijavítja. A panaszos elmondása szerint a felvett jegyzőkönyv hiányos, hibás volt, nem az általa elmondottakat tartalmazta. Ezeket a panaszos szóvá tette a jegyzőnek, aki azt mondta, hogy szerinte a jegyzőkönyv megfelelően tartalmazza a panaszos előadását. A panaszos megítélése szerint a jegyző az elhangzottakat úgy rögzítette, hogy azok teljesen elvesztették a hitelességüket. Mivel a jegyzőkönyv nem a panaszos által elmondottakat tartalmazta, ezért a panaszos megtagadta annak aláírását. Ezt követően a panaszos megkérdezte a jegyzőt, hogy mi lenne, ha készített volna hangfelvételt a meghallgatásról. A jegyző közölte, hogy ha valóban létezik ilyen felvétel, akkor hallgassák vissza. A panaszos erre azt mondta neki, hogy természetesen nincs ilyen felvétel, de jól jönne, ha lenne, mert akkor bizonyíthatóvá válna, hogy a jegyző szándékosan mást vett fel a jegyzőkönyvbe, mint amit a panaszos elmondott. Erre a jegyző közölte a panaszossal, hogy rendőrt fog hívni, várja meg, és „beviteli” a panaszost a rendőrkapitányságra, mert ő hangfelvétel készítéséhez nem járult hozzá. A panaszos erre azt mondta a jegyzőnek, hogy ő nem készített hangfelvételt, de megvárja a rendőröket, hívja őket bátran, mert nincs titkolni valója. A panaszos felajánlotta a jegyzőnek, hogy nézze meg a telefonját és bizonyosodjon meg róla saját maga, hogy nincs rajta semmiféle hangfelvétel.

A panaszos elmondása szerint a rendőrt azért várta meg, mert többször súlyos összetűzésbe keveredett ő és az élettársa a községi jegyzővel. Kis idő elteltével a helyszínre érkezett a községi körzeti megbízott, akit a panaszos állítása szerint tanúként hallgattak ki az élettársa ellen folyamatban lévő büntetőeljárásban, és a panaszos ismeretei szerint a körzeti megbízott vallomása ellenmondásban van az ő és az élettársa vallomásával. A panaszos megjegyzi, hogy az utóbbi időben többször kerültek kapcsolatba a hatósággal a kutyáik miatt.

A körzeti megbízott, r. zászlós meghallgatta a jegyző által előadottakat – amely a panaszos álláspontja szerint nem fedi a valóságot –, majd kiment a helyiségből. Néhány perc múlva visszatért, majd közölte a panaszossal, hogy adja oda a mobiltelefonját, hogy fel tudja írni annak az IMEI számát, mert abból egy technikus meg tudja állapítani, hogy azt mire használták. A panaszos azon kérdésére, hogy miért adja oda telefonját, mi ennek a célja, illetve mi fog most vele történni, a körzeti megbízott annyit válaszolt, hogy most nem fogja a panaszost bevinni, de ha a jegyző akarja, akkor majd holnap, vagy ha lesz ideje, feljelentheti a panaszost, mert „bűncselekmény megalapozott gyanúja” áll fenn a panaszossal szemben. A körzeti megbízott elmondása szerint a panaszos telefonjának IMEI számát azért írta fel, mert az ügyeletes tisztától ezt az utasítást kapta. A panaszos állítása szerint a körzeti megbízott az intézkedés egyéb okáról és céljáról további felvilágosítást nem adott, ezen kívül semmit nem közölt az intézkedéssel kapcsolatban. Ezt követően a panaszost kiküldték az épületből arra hivatkozással, hogy neki fel kell venni az adatokat, és a jegyző és a kollégája adatai titkosak.

A panaszos megvárta a körzeti megbízottat az ajtóban, hogy elkérje nevét és rendfokozatát és közölte vele, hogy panasszal szeretne élni az intézkedés ellen, mert álláspontja szerint ő nem követett el bűncselekményt, mégis rendőri intézkedés alá vonták, ráadásul mindenféle felvilágosítás nélkül. Erre a rendőr azt felelte, hogy most nála nem lehet panaszt tenni, mert erről az esetről ő csak jelentést fog írni, ezért ha panaszosnak valamilyen problémája van, akkor hívj fel a Teve utcát, ott elmondhatja „mi baja”. Ezt követően a rendőr távozott a helyszínről. A fentiekre figyelemmel a panaszos 107-es segélyhívón megkérdezte a körzeti megbízott által említett Teve utcai telefonszámot, amelyet fel is hívott és azt a felvilágosítást kapta, hogy annál a rendőrkapitányságnál tud panasszal élni, ahol az intézkedést foganatosító rendőr állományban van.

A panaszos a fent előadottakra figyelemmel tett panaszt a Testületnél r. zászlós ellen, a rendőrségről szóló XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a rendőr intézkedési kötelezettségét szabályozó 13. §-ának (1) bekezdésére, és a részleghajlás nélküli ügyintézés

követelményét megfogalmazó (2) bekezdésére hivatkozva. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy az eljáró rendőr az Rtv. 20. § (2) bekezdése értelmében nem tett eleget közlési kötelezettségének, valamint nem adott tájékoztatást a panasz előterjesztésének lehetőségéről és annak előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A panaszos elmondása szerint ő bűncselekményt nem követett el, és jelen esetben bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja sem állt fenn, tekintettel arra, hogy panaszossal hivatalosan nem közölték, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják.

A panaszos álláspontja szerint a fenti intézkedés indokolatlan, alaptalan és a hivatkozott rendelkezések értelmében jogszabálysértő volt, így az a panaszos személyes szabadsághoz, szabad mozgáshoz és tartózkodási hely megválasztásához való jogát sértette, mivel ezen jogok korlátozásának feltétele, hogy a korlátozás arányos, szükségszerű és célszerű legyen, és megfeleljen a jogszabály előírásainak. Mivel a panaszossal szemben nem jelenthető ki, hogy bűncselekményt követett el, vagy az, hogy az intézkedés idejét megelőzően bárki is feljelentette volna, így az intézkedés a panaszos megítélése szerint a fentiekben túlmenően ezen kritériumoknak nem felelt meg. A panaszos megítélése szerint a jó hírnévhez való joga is sérült azáltal, hogy az intézkedő rendőr az intézkedéskor jelenlévők előtt kijelentette, hogy a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja merült fel.

A panaszos a vele szemben fogatosított intézkedéssel kapcsolatban fentiekre tekintettel kérte a Testület vizsgálatát.

2) A panaszos 2012. január 17-én előterjesztett panasz-kiegészítésében az alábbi válaszokat adta a Testület által feltett kérdésekre.

A jegyző szólt az egyik kollégájának, hívjanak rendőrt, hogy a panaszost „vigyék be”.

A kikerkező rendőr szolgálati ruhában volt, a szobába belépve mondta a nevét, és hogy ő a körzeti megbízott. Legelőször csak annyit mondott, hogy telefonhívásra jött ki, majd meghallgatta a panaszost – aki elmondta neki, hogy ő nem követett el bűncselekményt –, ezt követően pedig a jegyzőt is. A rendőr ezután kiment a szobából, majd visszajött és mindenféle jogszabályi hivatkozást mellőzve közölte, hogy bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt, illetve az ügyeletes tiszt utasítása értelmében, a panaszosnak át kell adnia a telefonjai IMEI számát, és majd technikusok megállapítják, hogy a panaszos „mit csinált a készülékeivel”.

A panaszos elmondása szerint a rendőr utasította, kapcsolja ki a telefonjait, mert az IMEI szám az akkumulátor alatt található és neki arra lenne szüksége. A panaszos az utasításnak eleget tett, a kikapcsolt telefonjait átadta a rendőrnek, akik felírta a készülékek IMEI számát. Ezt követően a panaszos személyes adatait is feljegyezte, de úgy hogy a jegyző és a kollégái bent voltak a szobában. Amikor a jegyző személyes adatainak leírására került sor a rendőr közölte a panaszossal, hogy távozzon a helyiségből, mivel ezen adatokat ő nem ismerheti meg.

A rendőr annyit közölt a panaszossal, hogy ha a jegyző feljelentést akar tenni, akkor majd bemegy a rendőrségre és megteszi. Azt, hogy a jegyző milyen alapon tehet ellene feljelentést, nem mondta meg. A panaszos tudomása szerint a jegyző eddig még nem tett feljelentést, erről a panaszos nem kapott semmiféle értesítést. A rendőrségtől az intézkedéssel összefüggésben a panaszos nem kért és nem is kapott semmilyen iratot.

Amikor a panaszos kijött a jegyzőtől, megvárta a rendőrt és megkérdezte, hogy hol tehet panaszt az intézkedés ellen. A rendőr erre azt válaszolta, hogy nála nem tehet panaszt, mivel ő csak kijött a helyszínre. A rendőr közölte a panaszossal, hogy ő rendesen bemutatkozott, az egyenruháján pedig jól láthatóan rajta van a jelvéyszám, ezért nem érti, miért tenne ellene panaszt. A rendőr „mondott valamint a Teve utcai panaszirodáról”, és a panaszos hazaérve fel is hívta a 107-es segélyhívót, ahol megadták a panasziroda elérhetőségét.

A panaszos előadta továbbá, hogy a M. Rendőrkapitányság nyomozást indított a panaszos és az élettársa tulajdonában lévő kettő staffordshire terrier kutya támadásával összefüggésben, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 170. § (2) bekezdésébe ütköző és a (7) bekezdés I. fordulata szerint minősülő gondatlanságból elkövetett testi sértés vétségének gyanúja miatt. A nyomozás során r. zászlós tanúként hallgatták ki, aki a panaszos elmondása szerint valótlan tényeket állított, amelyek ellentmondanak az esetről eljáró járőrök és a panaszos, valamint az élettársa vallomásának.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A rendőrség megküldte r. zászlós az intézkedés napján készített jelentését, amelyből az alábbiak állapíthatók meg.

r. zászlós az intézkedés napján körzeti megbízotti szolgálatot látott el, amikor 17 óra 44 perckor telefonjára hívás érkezett Z. K-tól, a Községi Önkormányzat Hivatalának ügyintézőjétől, aki elmondta a rendőrnek, hogy a jegyző irodájában egy hölgy kiabál, ordítózik, ezért a segítségét kéri. A rendőr 18 órakor érkezett a helyszínre, ahol a jegyző arról tájékoztatta, hogy aznap délelőtt a panaszost ebtartással kapcsolatos eljárás miatt meghallgatta. A jegyző a meghallgatásról kézzel jegyzőkönyvet készített, és megegyezett a panaszossal abban, hogy a jegyzőkönyv gépelt változatának aláírása miatt késő délután visszatér, és az esetlegesen felmerülő hibák javítását követően a nyomtatott jegyzőkönyvet aláírják. Amikor a panaszos délután felkereste a jegyzőt, a jegyzőkönyv több részletével nem értett egyet, ezért hangját megemelte, és közölte a jegyzővel, hogy a délelőtti meghallgatásról hangfelvétel készített. Az elhangzottakat hallotta a hivatal két munkatársa, S-T. J-né és S. G. is. A jegyző közölte a panaszossal, hogy ha erre történt figyelmeztetés nélkül rögzítette a beszélgetésüket, és a felvételt felhasználja, akkor azzal bűncselekményt követ el. Az elhangzottakat követően a panaszos a hivatal két munkatársa jelenlétében olyan kijelentést tett, hogy a felvételt törölte. A történeteket r. zászlós jelentette az ügyeletes tisztnek, aki azt az utasítást adta, hogy a feleket tájékoztassa jogi lehetőségeikről. A jegyző az intézkedés során elmondta, hogy a panaszos ellen a napokban feljelentést tesz a M. Rendőrkapitányságon, ebtartással kapcsolatos ügyét pedig megküldi a Megyei Kormányhivatalnak. r. zászlós tájékoztatta a panaszost, hogy a település jegyzőjével szemben a Megyei Kormányhivatal jogosult eljárni, hozzájuk fordulhat vitás kérdésben. r. zászlós a jelenlevők adatait Rk-lapon rögzítette, valamint feljegyezte a panaszosnál lévő két darab mobiltelefon típusát és azok IMEI számát.

A történeteket követően a hivatal bejáratánál a panaszos elmondta a r. zászlósnek, hogy most beszélt az ügyvédjével, aki azt tanácsolta neki, hogy írja fel r. zászlós nevét, rendfokozatát,

jelvényszámát és tegyen panaszt az intézkedés ellen. A rendőr a kért adatokat megadta a panaszosnak, bár elmondása szerint az intézkedés kezdetekor bemutatkozott, rendfokozata és azonosító száma pedig a ruházatán jól láthatón volt elhelyezve, valamint tájékoztatta a panaszt, hogy panaszát bármely rendőri szervnél megteheti. r. zászlós megkérdezte a panasztól, hogy az intézkedés mely részét tartja sérelmesnek, mire a panaszos azt mondta, „hogyan tudja, az ügyvédje kérte arra, hogy tegyen panaszt”.

2) Az iratokhoz csatolták dr. R. panaszügyi koordinátor helyettes 2013. február 20-án r. zászlós meghallgatásáról készített hivatalos feljegyzését, amely a Testület átiratában feltett kérdésekre válaszolva az alábbiakkal egészítette ki r. zászlós jelentését.

R. zászlós igazoltatta a panaszt tekintettel arra, hogy a jegyző jelezte, hogy feljelentést kíván a panaszos ellen tenni. A helyszínen a feljelentés felvételére nem került sor, azonban a későbbi büntetőeljáráshoz rendelkezésre kellett álljanak az esetleges szakértői vizsgálat tárgyát képező mobiltelefon releváns azonosító adatai. r. zászlós tudomása szerint a jegyző később ment be a M. Rendőrkapitányságra és tett az ügyben feljelentést. R. zászlós elmondása szerint a panaszosra terhelő vallomást egyetlen folyamatban lévő büntetőeljárásban sem tett, őt egyetlen olyan büntetőeljárásban hallgatták meg tanúként, amelyben a panaszos érintett volt. Az említett eljárás a panaszos lakóhelyéről kiszökött kutyák okozta támadással kapcsolatban indult, azonban r. zászlós ismerete szerint ez az eljárás nem a panaszossal szemben indult. A jelenleg vitatott rendőri intézkedést ez a tanúkénti meghallgatás nem érintette. A feljegyzés megjegyzi, hogy a rendőri munkából fakadó bármely kötelezettség, így egyes eljárásokban való érintettség egyetlen esetben sem befolyásolta r. zászlóst, a rendőri fellépése minden esetben pártatlan volt. R. zászlós nem elfogult sem a körzeti megbízotti munkájával érintett a község lakóival, sem a település vezetésével vagy ott feladatot ellátó bármely személlyel szemben.

R. zászlós a panaszos adatait emlékezete szerint a panaszos személyi igazolványából rögzítette, majd ellenőrizte a körözési információs rendszerben a nála lévő EDR rádió keresztül. Ezt követően közölte a panaszossal, hogy amennyiben nincsen további intézni valója, akkor távozhat. R. zászlós a panaszos távozása után a jelenlévő jegyző adatait is rögzítette, majd azokat ugyancsak EDR rádió keresztül ellenőrizte, továbbá felírta és rögzítette a jegyző által megjelölt és az önkormányzat épületében jelenlévő további két személy adatait. A feljegyzés szerint más ezt követően nem hangzott el, és R. zászlós távozott az önkormányzat épületéből.

3) Megküldték a jegyző 2012. december 17-én kelt, a panaszos ellen tett feljelentését.

A jegyző hivatalból tett a panaszos ellen feljelentést személyiségi jogokkal és személyes adatokkal való visszaélés, továbbá hivatalos személy elleni erőszak alapos gyanúja miatt az alábbi tényállás alapján.

A jegyző 2012. december 10. napján 10 órára tanúként idézte meg a panaszt állattartási ügyében, aki a munkahelyére távozott a meghallgatás után, és a megbeszéltek szerint a jegyzőkönyv aláírása okán jelent meg ismét a hivatalban délután fél hat körül. A panaszos a jegyzőkönyvet elolvasta és közölte, hogy ő nem azért akarta elvinni a kutyákat a községről, mert a jegyzőnek ott már nincs érdekeltsége. A jegyző a panaszosnak felolvasta a jegyzeteit és közölte vele, hogy ez hangzott el, és a jegyzőkönyvben nem rögzíthet mást. Ezt követően a panaszos akként nyilatkozott, hogy bizonyítani tudja, hogy ő nem ezt mondta, mivel hangfelvételt készített. A jegyző kérte, hogy hallgassák meg a felvételt, majd megkérdezte, hogy kérte-e a hozzájárulását a hangfelvétel készítéséhez. A panaszos jobb zsebéből elővett

egy fekete, a jegyző megítélése szerint Nokia-típusú telefont, és erre hivatkozva mondta, hogy nézze meg a jegyző, hogy ő nem készített felvételt. A jegyző kérte a panaszoszt, hogy a délelőtt nála lévő, nagyobb méretű és világos telefont is vegye elő, mert a tanúmeghallgatás kezdetén az volt nála, akkor látta a kezében, és azt gondolta, hogy a meghallgatás idejére elnémítja, vagy kikapcsolja a készüléket. A jegyző állítása szerint a panaszos ezt a telefont felvétel készítéséhez kapcsolta be.

Ezek után a panaszos a kabátja bal zsebéből elővette a jegyző által körülírt világos telefonkészüléket. Eztán a panaszos közölte, hogy nem készített hangfelvételt, ezt csak azért mondta, hogy megijessze a jegyzőt, akivel közölte azt is, hogy most már nincs hangfelvétel, mert letörölte. Ekkor a jegyző rendőri intézkedést kért. R. zászlós körzeti megbízott jelent meg az intézkedő rendőrként a helyszínen, aki bemutatkozott, igazolta magát, majd ellenőrizte a személyi okmányokat. A rendőr meghallgatta a panaszoszt, a jegyzőt és a hivatal két munkatársát: S. G- t és S.T. J-nét is. A rendőr az intézkedés során megkérdezte a panaszoszt, hogy a telefonról vegye le a hátlapot és mutassa felé, hogy az azonosítószámokat rögzíteni tudja. Tájékoztatta továbbá panaszoszt, hogy a telefonok nem semmisülhetnek meg, hiszen annak következményei lehetnek.

4) Megküldésre került a 2013. január 23-án kelt, a jegyző feljelentését elutasító határozat.

A M. Rendőrkapitányság a Btk. 177/A. § (1) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő jogosulatlan adatkezeléssel elkövetett személyes adattal visszaélés vétségének megalapozott gyanúja miatt tett feljelentést a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 174. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezéseire elutasította tekintettel arra, hogy a feljelentés tárgyát képező cselekmény nem bűncselekmény. A határozat indokolása szerint a jegyző tett feljelentést a M. Rendőrkapitányságnál a panaszos ellen, aki 2012. december 10-én hivatalos eljárás során a meghallgatásról a jelen lévők tudta és beleegyezése nélkül hangfelvételt készített, valamint a kérkező, intézkedő rendőrré rátámadt.

A feljelentésből és az ügyben az intézkedő rendőr által készített jelentésből megállapítást nyert, hogy a panaszos az általa készített hangfelvételt nem használta fel semmilyen formában, azt kérésére megsemmisítette, így bűncselekmény nem valósult meg, mivel nem történt visszaélés.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, valamint a VI. cikkében foglalt jó hírnévhez és személyes adatok védelméhez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként az eljáró rendőrök intézkedési kötelezettségét látta indokoltnak vizsgálni.

A panaszos beadványában előadta, hogy a rendőri intézkedés napján tanúkénti meghallgatáson vett részt a Községi Önkormányzat Hivatalában, ahol a jegyző személyesen

hallgatta meg állattartás ügyéből kifolyólag. A panaszos elmondása szerint a meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv hiányos, hibás volt, nem az általa elmondottakat tartalmazta. Ezeket a panaszos szóvá tette a jegyzőnek, aki azt mondta, hogy szerinte a jegyzőkönyv megfelelően tartalmazza a panaszos előadását. Ezt követően a panaszos megkérdezte a jegyzőt, hogy mi lenne, ha készített volna hangfelvételt a meghallgatásról. A panaszos erre azt mondta neki, hogy természetesen nincs ilyen felvétel, de jól jönne, ha volna, mert akkor bizonyíthatóvá válna, hogy a jegyző mást vett fel a jegyzőkönyvbe, mint amit a panaszos elmondott. A jegyző szólt az egyik kollégájának, hívjanak rendőrt, mert a panaszos az engedélye nélkül készített hangfelvételt. A panaszos azt mondta a jegyzőnek, hogy ő nem készített hangfelvételt, de megvárja a rendőröket, hívja őket bátran, mert nincs titkolni valója. A panaszos felajánlotta a jegyzőnek, hogy nézze meg a telefonját és bizonyosodjon meg róla saját maga, hogy nincs rajta semmiféle hangfelvétel. Kis idő elteltével a helyszínre érkezett a községi körzeti megbízott, aki legelőször csak annyit mondott, hogy telefonhívásra jött ki, majd meghallgatta a jegyzőt.

A rendőrségi iratok tanúság szerint r. zászlós az intézkedés napján körzeti megbízotti szolgálatot látott el, amikor 17 óra 44 perckor telefonjára hívás érkezett Z. K-tól, a Községi Önkormányzat Hivatalának ügyintézőjétől, aki elmondta a rendőrnek, hogy a jegyző irodájában egy hölgy kiabál, ordítózik, ezért a segítségét kéri. A rendőr 18 órakor érkezett a helyszínre, ahol a jegyző arról tájékoztatta, hogy a panaszos a délelőtti meghallgatásáról készített jegyzőkönyv több részletével nem értett egyet, ezért hangját megemelte, és közölte a jegyzővel, hogy a délelőtti jegyzőkönyvről hangfelvételt készített. Az elhangzottakat hallotta a hivatal két munkatársa, S-T. J-né és S. G. is. A jelentés szerint a jegyző közölte a panaszossal, hogy ha erre történt figyelmeztetés nélkül a beszélgetésüket rögzítette, és a felvételt felhasználja, akkor azzal bűncselekményt követ el. Az elhangzottakat követően a panaszos a hivatal két munkatársa jelenlétében olyan kijelentést tett, hogy a felvételt törölte.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.

A konkrét esetben megállapítható volt, hogy Z. K-tól, a Községi Önkormányzat Hivatalának ügyintézőjétől érkezett telefonos bejelentés a körzeti megbízotthoz, miszerint a jegyző irodájában egy hölgy kiabál, ordítózik és a jegyző engedélye nélkül készített hangfelvételt,

ezért rendőri segítséget kért. Ez az esemény nyilvánvalóan olyannak tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tesz szükségessé, intézkedési kötelezettséget ró a rendőrségre, hogy a helyszínen megjelenjen és megtegyen minden szükséges lépést.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a telefonos bejelentés megfelelő alapot nyújtott arra, hogy a rendőrség intézkedést kezdeményezzen.

1) A Testület ezt követően a panaszos igazoltatásának jogszerűségét értékelte.

A panaszos elmondása szerint a rendőr kiérkezése után meghallgatta az ő állításait, mely szerint nem követett el bűncselekményt, mivel a jegyző állítása ellenére nem készített hangfelvételt a beszélgetésükről. Ezt követően meghallgatta a jegyző vallomását, majd a szobából távozott, jelentette a hallottakat az ügyeletes tisztnak, majd visszaérkezve annyit mondott, hogy bűncselekmény gyanúja miatt felveszik a panaszos személyes adatait, illetve át kell adnia a telefonjainak az IMEI számát.

A rendőrség hivatalos feljegyzése szerint r. zászlós igazoltatta a panaszost tekintettel arra, hogy a jegyző jelezte, hogy feljelentést kíván tenni a panaszos ellen. A helyszínen a feljelentés felvételére nem került sor. r. zászlós tudomása szerint a jegyző később jött be a M. Rendőrkapitányságra és tett az ügyben feljelentést. R. zászlós a panaszos adatait emlékezte szerint a panaszos személyi igazolványából rögzítette, majd a körözési információs rendszerben ellenőrizte a nála lévő EDR rádión keresztül.

A Testület az igazoltatás jogszerűségének vizsgálatánál az alábbi rendelkezésekre volt figyelemmel.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek személyazonosságát a közrend, közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) a 177/A.§-ában szabályozza a személyes adattal való visszaélés tényállását, amely az alábbiakat tartalmazza.

„Aki a személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések megszegésével jogtalan haszonszerzési célból vagy jelentős érdeksérelmet okozva

a) jogosulatlanul vagy a céltól eltérően személyes adatot kezel,

b) az adatok biztonságát szolgáló intézkedést elmulasztja,

vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az is, aki a személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések megszegésével az érintett tájékoztatására vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget, és ezzel más vagy mások érdekeit jelentősen sérti.

(3) A büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha a személyes adattal visszaélést különleges személyes adatra követik el.

(4) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha személyes adattal visszaélést hivatalos személyként vagy köz megbízatás felhasználásával követik el.”

Szükséges rögzíteni, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint a Testületnek a büntetőjogi felelősség vizsgálata nem tartozik hatáskörébe. Egyúttal szükséges utalni a Testület

gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Rámutat a Testület arra is, hogy az „intézkedéshez szükséges mértékű gyanú” alacsonyabb fokú bizonyosságot jelent, mint a büntetőeljárás konkrét személlyel szembeni megindításához szükséges megalapozott gyanú. Ezért a bűncselekmény gyanújának, mint intézkedési oknak a fennállása nem is vonja maga után minden esetben kötelező jelleggel azt, hogy azt a személyt, akit ezen ok alapján vannak intézkedés alá, meg is gyanúsítsák valamilyen bűncselekmény elkövetésével.

A rendőrségi iratok az igazoltatás jogalapját abban jelölték meg, hogy a panaszos adatai a későbbiekben rendelkezésre álljanak a jegyző feljelentésének megtételéhez és a büntetőeljárás megindításához. Az intézkedés napján készült jelentés azt rögzítette, hogy a panaszos a jegyző és a két ügyintéző jelenlétében olyan kijelentést tett, mely szerint a felvételt már törölte. A Testület álláspontja szerint a felek meghallgatása után, az elhangzottakra tekintettel fennállt az intézkedéshez szükséges minimális szintű gyanú, amely további intézkedést tett szükségessé. Az a körülmény, hogy utóbb a jegyző által megtett feljelentés elutasításáról született döntés – arra való tekintettel, hogy megállapítást nyert, hogy a panaszos a felvételt nem használta fel és azt megsemmisítette – a fent hivatkozott okok alapján nem értékelte akként, hogy a rendőr az intézkedéskor jogalap nélkül járt volna el, hiszen az intézkedéskor nem lehetett kizárni azt a lehetőséget, hogy a panaszos a korábbiakban – távozva a meghallgatásról, még a munkahelyén – a hangfelvételt a telefonjáról valamilyen módon felhasználta, vagy megőrizte.

A fent kifejtettek szerint a Testület arra a megállapításra jutott, hogy az intézkedéshez szükséges minimális gyanú fennállt, ami indokolta a panaszos igazoltatását és személyes adatainak rögzítését. **A Testület ezért a panaszos igazoltatását a tisztességes eljáráshoz való jog jogszerű korlátozásaként értékelte.**

2) A Testület ezt követően a panaszos telefonjának IMEI számának felírását vizsgálta.

A panaszos sérelmezte, hogy r. zászlós mindenféle jogszabályi hivatkozást mellőzve közölte, hogy bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt, illetve az ügyeletes tiszt utasítása értelmében, a panaszosnak át kell adnia a telefonjai IMEI számát. A panaszos elmondása szerint a rendőr utasította, hogy kapcsolja ki a telefonjait, mert az IMEI szám az akkumulátor alatt található. A panaszos az utasításnak eleget tett, a kikapcsolt telefonjait átadta a rendőrnek, aki felírta a készülékek IMEI számát.

A rendőrségi iratok alapján r. zászlós feljegyezte a panaszosnál lévő két darab mobiltelefon típusát és azok IMEI számát, annak céljából, hogy a későbbi büntetőeljáráshoz rendelkezésre álljanak az esetleges szakértői vizsgálat tárgyát képező mobiltelefon releváns azonosító adatai.

A jegyző feljelentése szerint a panaszos a nála lévő világos telefont felvétel készítéséhez használta fel, amelyet a kabátja bal zsebéből vett elő, majd közölte, hogy nem készített hangfelvételt, ezt csak azért mondta, hogy megijessze a jegyzőt, akivel közölte azt is, hogy most már nincs hangfelvétel, mert letörölte.

A Testület ezen a ponton ismét utal töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség, egy az Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

A Testület e körben ismerteti a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: BM-IM együttes rendelet) vonatkozó rendelkezéseit. A BM-IM együttes rendelet 103. § (2) bekezdése szerint a nyomozó szerv köteles már a feljelentés vételekor, illetőleg a nyomozó szerv tagjának észlelésekor – *ha a késelem veszéllyel jár, a jegyzőkönyv felvétele előtt is* – minden olyan intézkedést megtenni, amely a nyomozás eredményességét, gyors teljesítését elősegíti. A (3) bekezdés értelmében késelem nélkül intézkedni kell a személy-, illetve tárgykörözés elrendelésére, szemle tartására, véralkohol-, toxikológiai vagy vizeletvizsgálat elvégzéséhez szükséges minta vételére, és *minden olyan nyomozási cselekmény végrehajtására, amelynek elmulasztása vagy későbbi elvégzése az eljárás eredményességét károsan befolyásolná.*

A Testület 1) pontban tett megállapítása szerint a bűncselekmény elkövetésének minimális, intézkedéshez szükséges gyanúja fennállt, amely miatt jogszerűen igazoltatta a panaszost a kiérkező rendőr. A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrben alappal alakulhatott ki az a feltételezés, hogy a panaszos tulajdonát képező két mobiltelefon, a feltételezett bűncselekmény elkövetési eszköze volt, amelyen a készített hangfelvétel lehetett.

A fenti szabályok értelmében a Testület álláspontja szerint a panaszos telefonjának adatainak rögzítése jogszerűen történt, ezért ezzel összefüggésben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz és személyes adatai védelméhez való joga.

3) A Testület a panaszos kifogását a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni.

A panaszos sérelmezte, hogy r. zászlós személyes adatait a jegyző és a kollégái előtt jegyezte fel, annak ellenére, hogy amikor a jegyző személyes adatainak leírására került sor a rendőr közölte vele, hogy távoznia kell a helyiségből, mivel ezen adatokat ő nem ismerheti meg. A panaszos előadta továbbá, hogy a M. Rendőrkapitányság nyomozást indított a panaszos és az élettársa tulajdonában lévő kettő staffordshire terrier kutya támadásával összefüggésben gondatlanságból elkövetett testi sértés vétségének gyanúja miatt. Az élettársa ellen indított büntetőeljárás során r. zászlós tanúként hallgatták ki, aki a panaszos elmondása szerint valótlan tényeket állított, amelyek ellentmondanak az esetről eljáró járőrök és a panaszos, valamint az élettársa vallomásának.

A hivatalos feljegyzés szerint r. zászlós a panaszosra terhelő vallomást egyetlen folyamatban lévő büntetőeljárásban sem tett, őt egyetlen olyan büntetőeljárásban hallgatták meg tanúként, amelyben a panaszos érintett volt. Az említett eljárás a panaszos lakóhelyéről kiszökött kutyák okozta támadással kapcsolatban indult, azonban r. zászlós ismerete szerint ez az eljárás nem a panaszossal szemben indult. A hivatalos feljegyzés rögzíti, hogy a jelenleg vitatott rendőri intézkedést ez a tanúkénti meghallgatás nem érintette. A feljegyzés megjegyzi,

hogy a rendőri munkából fakadó bármely kötelezettség, így egyes eljárásokban való érintettség egyetlen esetben sem befolyásolta r. zászlóst, a rendőri fellépése minden esetben pártatlan volt. r. zászlós nem elfogult sem a körzeti megbízotti munkájával érintett a község lakóival, sem a település vezetésével vagy ott feladatot ellátó bármely személlyel szemben.

A hivatalos feljegyzés rögzíti továbbá, hogy miután r. zászlós a panaszos adatait a körzési információs rendszerben ellenőrizte, közölte a panaszossal, hogy amennyiben nincsen további intézni valója, akkor távozzon. R. zászlós a panaszos távozása után a jelenlévő jegyző adatait is rögzítette, majd azokat ugyancsak EDR rádión keresztül leellenőrizte, továbbá felírta és rögzítette a jegyző által megjelölt és az önkormányzat épületében jelenlévő további két személy adatait.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A Testület az események rekonstruálása során arra a következtetésre jutott, hogy a rendőr valamennyi jelenlévő személyt meghallgatta a történetekről, nevük az intézkedés napján készült jelentésben szerepel; adataik rögzítésre kerültek a Robotzsaru Neo rendszerben, továbbá . r. zászlós a panaszost tájékoztatta arról, hogy a település jegyzőjével szemben a Megyei Kormányhivatal jogosult eljárni.

A Testület úgy ítélte meg, hogy nem sértette a részrehajlás-mentes eljárás követelményét sértette az a tény, hogy a panaszos személyes adatainak rögzítésére a jegyző és a hivatali ügyintézők előtt került sor. (Megjegyzi a Testület, hogy a panaszos adatai a reggeli meghallgatása okán már a jegyző és a Hivatal rendelkezésére álltak.) r. zászlós úgy nyilatkozott, hogy minden eljárást illetően pártatlan, és a korábbi tanúkénti meghallgatása sem befolyásolta a sérelmezett intézkedést.

A Testület vizsgálata során a rendelkezésre álló információk alapján nem tudott feltárni olyan körülményt, amely a pártatlanság tekintetében legitim kételyt ébresztett volna, vagy alátámasztotta volna, azt hogy az intézkedés a panaszossal szemben indokolatlanul hátrányosabb volt, ezért Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

4) A panaszos megítélése szerint a jó hírnévhez való joga is sérült azáltal, hogy az intézkedő rendőr az intézkedéskor jelenlévők előtt kijelentette, hogy a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja merült fel.

A rendőrségi iratokból és a jegyző feljelentéséből annyi állapítható meg, hogy a panaszos az önkormányzati hivatal két munkatársa S-T. J-né és S. G. jelenlétében közölte a jegyzővel, hogy a délelőtti jegyzőkönyvről hangfelvétel készített. R. zászlós ezen személyeket is meghallgatta, valamint felírta és rögzítette az adataikat.

Az Rtv. 2. §-ából – amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait – levezethető, hogy az intézkedő rendőrök kötelesek úgy

eljárni, hogy az az intézkedés alá vontnak a lehető legkisebb sérelem okozásával járjon. Az Rtv. 15. §-ában rögzített követelmény értelmében továbbá a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A Testület megjegyzi, hogy a rendőri intézkedések jelentős részét végzik az eljáró rendőrök közterületen vagy egyéb nyilvános, mások számára nyitva álló helyszíneken, így szinte lehetetlen annak elkerülése, hogy az egyes intézkedéseknek szemtanúi legyenek. A Testület azt sem vonja kétségbe, hogy a foganatosított rendőri intézkedés az intézkedés alá vont számára kellemetlen, esetleg megalázó lehet. Jelen esetben a sérelmezett intézkedés a panaszos meghallgatásának helyszínén, a jegyző irodájában zajlott, így az intézkedésnek minden bizonnyal voltak olyan momentumai, amelyeket kívülállók – az intézkedés napján kelt jelentésben megjelölt két tanú – is figyelemmel kísérhettek.

A kérdés megítélésében a Testület figyelemmel volt ugyanakkor arra, hogy a feltételezett bűncselekmény elkövetésének körülményeinek mielőbbi tisztázása volt a cél, a rendelkezésre álló legtöbb információ és bizonyíték beszerzése mellett. A rendőrség késedelmes fellépése az eljárás eredményességét veszélyeztethette volna.

Fentiek okán a Testület arra a megállapításra jutott, hogy kifogásolt kijelentés a panaszos emberi méltósághoz, és jó hírnévhez való jogát nem sértette.

5) A panaszos sérelmezte, hogy az eljáró rendőr az Rtv. 20. § (2) bekezdése értelmében nem tett eleget közlési kötelezettségének, ezért a Testület az eljáró rendőr szolgálati fellépését vizsgálta meg az alábbiakban.

Az Rtv. 20. § (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A (2) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

A rendőri intézkedés alakításait tovább részletezi a Szolgálati Szabályzat 5. §-ának (1) és (2) bekezdése. A hivatkozott jogszabályhelyek szerint az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel a fentiek intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület kiemelt jelentőséget tulajdonít az intézkedés alá vontak tájékoztatásának, hiszen csak az állampolgárok megfelelő informálása mellett érvényesülhet megfelelően a jogbiztonság elve.

a) A panaszos elmondása szerint a kikerkező rendőr szolgálati ruhában volt, a szobába belépve mondta a nevét, és hogy ő a körzeti megbízott.

R. zászlósnek a hivatal bejáratánál a panaszos elmondta, hogy most beszélt az ügyvédjével, aki azt tanácsolta neki, hogy írja fel r. zászlós nevét és rendfokozatát. A rendőr a kért adatokat megadta a panaszosnak, bár elmondása szerint az intézkedés kezdetekor bemutatkozott, rendfokozata és azonosító száma pedig a ruházatán jól láthatón volt elhelyezve.

A jegyző feljelentésében azt írja, hogy r. zászlós körzeti megbízott jelent meg az intézkedő rendőrként a helyszínen, aki bemutatkozott és igazolta magát.

A Testület megítélése szerint annyi bizonyosan megállapítható az egybehangzó panaszosi és rendőri állítások alapján – amelyet a jegyző feljelentésében foglaltak is megerősítenek –, hogy az egyenruhában lévő r. zászlós a helyszínre érkezve, az intézkedés megkezdése előtt közölte a nevét, ugyanakkor a Testület arra a következtetésre jutott a rendőri előadás okán, hogy az intézkedő rendőr azonosító számát nem közölte, mivel r. zászlós elmondása szerint az egyenruháján jól láthatóan volt elhelyezve. A Testület nem tartja elfogadhatónak az azonosító szám közlése helyett, az arra való utalást, hogy az a rendőr ruházatán látható, mivel mind az Rtv., mind pedig a Szolgálati Szabályzat a rendőr nevének és az azonosító számának közlését minden egyéb feltétel meglététől függetlenül kötelezővé teszi, és még az intézkedés végén történő teljesítését is csak egy további kritérium meglétéhez, azaz az intézkedés eredményességének veszélyéhez köti. A Testület megjegyzi, hogy jelen esetben az azonosítás utólagos volta is jogszabálysértőnek minősülne, mivel egyik fél elmondása sem utalt olyan körülményre, amely az intézkedés eredményes végrehajtására nézve reális veszélyt jelentett volna, ha a rendőr azonosító számát az intézkedés megkezdése előtt szóban közli.

A fentiek alapján a Testület arra a megállapításra jutott, hogy az intézkedő rendőr az azonosító számának közlésére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megsértette, amely a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelméhez vezetett, amely sérelmet a Testület csekély fokúnak értékelt.

b) A panaszos elmondása szerint a kikerkező rendőr mindenféle jogszabályi hivatkozást mellőzve közölte, hogy bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt, illetve az ügyeletes tiszt utasítása értelmében, a panaszosnak át kell adnia a telefonjai IMEI számát. A panaszos állítása szerint a körzeti megbízott az intézkedés egyéb okáról vagy céljáról további felvilágosítást nem adott, ezen kívül semmit nem közölt az intézkedéssel kapcsolatban.

A rendőrség a Testület kifejezett felvilágosítás kérése ellenére nem adott tájékoztatást arról, hogy az intézkedő rendőr pontosan milyen tájékoztatást adott a helyszínen az intézkedés célját illetően a panaszosnak, ezért a Testület a történések valós leírásaként a panaszos előadását fogadta el, és abból indult ki, hogy r. zászlós egyéb felvilágosítással nem szolgált az intézkedést illetően, minthogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt, illetve az ügyeletes tiszt utasítása értelmében, a panaszosnak át kell adnia a telefonjai IMEI számát. A Testület álláspontja szerint a fenti kijelentések akkor sem nyújtanak megfelelő felvilágosítást az intézkedés célját illetően, ha az engedély nélküli hangfelvétel készítés bűncselekmény elkövetésének gyanúja merült fel.

A Testület tehát megállapította, hogy a rendőrség jelen esetben nem megfelelő módon tett eleget az intézkedés céljának közlését illetően, ami által sérül a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, amely sérelmet a Testület csekély fokúnak értékelt.

6) A Testület azt is vizsgálta, hogy sor került-e az intézkedés során a panaszjogra vonatkozó, jogszabályi előírásoknak megfelelő kioktatásra.

A panaszos állítása szerint megvárta a körzeti megbízottat az ajtóban és közölte vele, hogy panasszal szeretne élni az intézkedés ellen. Erre a rendőr azt felelte, hogy most nála nem lehet panaszt tenni, mert erről az esetről ő csak jelentést fog írni, ezért ha panaszosnak valamilyen problémája van, akkor hívj fel a Teve utcát, ott elmondhatja „mi baja”. Ezt követően a rendőr távozott a helyszínről. A fentiekre figyelemmel a panaszos a 107-es segélyhívón megkérdezte a körzeti megbízott által említett Teve utcai telefonszámot, amelyet fel is hívott és azt a felvilágosítást kapta, hogy annál a rendőrkapitányságnál tud panasszal élni, ahol az intézkedést foganatosító rendőr állományban van.

R. zászlós jelentésében rögzítette, hogy a hivatal bejáratánál a panaszos elmondta, hogy most beszélt az ügyvédjével, aki azt tanácsolta neki, tegyen panaszt az intézkedés ellen. A rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy panaszát bármely rendőri szervnél megteheti.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés II. mondata szerint az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az Rtv. fent idézett rendelkezése szerint a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről, azaz arról, hogy választása szerint egyrészt az intézkedést foganatosító szervhez, másrészt a Testülethez fordulhat panaszával. A tájékoztatásnak továbbá ki kell terjednie a panasz a Testülethez való előterjesztésére nyitva álló határidőre is.

A rendelkezésre álló iratok alapján a Testület arra a megállapításra jutott, hogy az intézkedő rendőr nem megfelelő módon, illetve hiányos tartalommal tett eleget a panasztételről való tájékoztatási kötelezettségének, ezért sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga, amely sérelmet a Testület csekély mértékűnek ítélt meg.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján úgy ítélte meg, hogy a telefonos bejelentés miatt a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége állt fenn. A Testület megállapította, hogy jogszerűen került sor a panaszos igazoltatására, valamint a mobiltelefonjai adatainak rögzítésére, ami miatt nem sérült és a személyes adatok védelméhez fűződő, valamint tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület arra a megállapításra jutott, hogy Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség követelményének megsértése miatt nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, valamint megítélése szerint nem sérült a panaszos jó hírnévhez való joga a bűncselekmény elkövetésének „megalapozott gyanújára” tett kijelentés miatt. Megállapította ugyanakkor a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét a szolgálati fellépéssel összefüggésben, amely sérelmet a Testület az azonosító szám és az intézkedés céljának közlését illetően is csekély fokúnak értékelt. A Testület csekély mértékű alapjogsérelmet állapított meg a panasztételről való tájékoztatás kapcsán.

Mindezek alapján a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2013. augusztus 1.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET